

Đăng tải các bài viết xuất sắc trong cuộc thi Viết tiếng Nhật trước đây

Như đã thông báo trong mục “Thông tin thực tập sinh kỹ năng” trong số này, từ ngày 1/4 năm nay, chúng tôi bắt đầu nhận các bài dự thi “Cuộc thi viết tiếng Nhật của Thực tập sinh – Tu nghiệp sinh người nước ngoài”. Đây là cuộc thi viết tiếng Nhật lần thứ 24. Trong số báo này, chúng tôi xin giới thiệu với các bạn bài viết với tựa đề “Lại tới Nhật”, bài được giải nhất trong cuộc thi lần thứ 20. Bài viết đầy tính chân thực về trận Động đất Đông Nhật Bản. Trong thảm họa này, động đất lớn đã gây ra sóng thần khiến khu vực duyên hải trông ra Thái Bình Dương của vùng Tohoku bị thiệt hại nặng nề. Ngày 11/3 năm nay sẽ là tròn 5 năm ngày thảm họa xảy ra và công việc tái thiết vẫn đang được tiếp tục. Chúng tôi mong rằng thông qua thảm họa này, các bạn cũng hãy cùng nghĩ về thảm họa và trao đổi với nhau về những hoạt động phòng chống thảm họa và hỗ trợ hoạt động tái thiết

※Bài viết được đăng theo đúng nguyên tác. Riêng phần cách đọc furigana là do ban biên tập thêm vào.

[Giải nhất cuộc thi năm 2011]

Về lại Nhật của Xu Limin

Ngày 10/2/2012, tôi trở lại Nhật Bản để tiếp tục công việc thực tập. Công ty tiếp nhận tôi nằm ở thành phố Ishinomaki, thuộc tỉnh Miyagi. Ngày 11/3 năm ngoái, công ty nơi tôi đang tiến hành thực tập đã bị sóng thần dữ dội tàn phá. Lúc đó, chúng tôi đang trong giờ làm việc. Đột nhiên, đất rung lên dữ dội làm tôi cũng sợ hãi. Mọi người đều cuống cả lên. Lúc đó, tôi giống như một đứa trẻ vừa chột tỉnh giấc, miệng luôn hỏi “Mẹ đâu, bố đâu. Con muốn gặp bố mẹ. Sợ quá bố mẹ ơi, sợ quá...” Giờ đây, nghĩ lại lúc đó, tôi vẫn thấy sợ hãi. Sau đó còn có nhiều dư chấn. Tất cả mọi người đều chày ra ngoài công ty và có phần nào bất an. Nhưng có một điều khủng khiếp hơn đang từ từ tiến đến mà không một ai ngờ tới. Mọi người đều lo lắng về gia đình mình nên đều trở về nhà. Tôi cùng với bạn và một nhân viên hành chính trong công ty, đi xe ô-tô để trở về ký túc xá. Trên đường đi, bỗng thấy “Rầm”, một tiếng động khủng khiếp mà chưa bao giờ tôi nghe thấy, và sau đó cả một khối nước khổng lồ của sóng thần ập

日本語作文コンクール

過去の名作公開!

今号の(技能実習情報)でお知らせした通り、今年も4月1日から外国人技能実習生・研修生日本語作文コンクールの募集が始まります。今年の募集は第24回となりますが、今回は第20回の最優秀賞作品の中から「再来日」という作文をご紹介します。この作文では東日本大震災のことが臨場感を持って書かれています。東日本大震災では巨大地震による津波等により、東北地方を中心とする太平洋沿岸部が甚大な被害を受け、今年3月11日で発生から5年となりますが、今も被災地では復興が続いています。皆さんもこの震災を通して復興支援や防災などについて、今一度考えたり話し合ったりしてほしいと思います。

※作文は技能実習生が書いた通りの日本語で掲載しています。振り仮名は編集部で付けました。

[2011年最優秀賞]

「再来日」徐 麗敏

2012年2月10日 私は日本にもう一度実習に戻りました。実習先の会社は、宮城県石巻市です。昨年3月11日、私は実習先の会社で巨大地震そして大津波に遭いました。その時私たちはまだ仕事中です。突然の大きな揺れで私は慌てました。みんなも慌てふためいていました。あの時私は、眼りから覚めたばかりの子供みたいに「おかあさんどこ?お父さんどこ?お母さんお父さん会いたい!怖い、怖いよ」って...今考えてもとても恐怖を感じます。その後余震が何度もあった。みんなで工場の外に出てちょっと安心した。でももっと怖いことがゆっくり私達に近づいてきていること誰も全然思っていなかった。みんなは自分の家、家族が心配なので帰りました。私は、友達と事務員さんと社長が運転する車で寮に戻りました。その途中いままで聞いたことのないゴーツと

tôi, nuốt chửng chiếc xe mà chúng tôi đang đi. Quá đột ngột, nên tôi không thốt ra được lời nào. Sức mạnh của sóng thần đã cuốn trôi chiếc xe ô-tô chúng tôi đang đi. Lúc đó phía trước xe xuất hiện một tấm bảng và tôi cảm thấy rằng chính tấm biển này đã làm cho chiếc xe bị nghiêng lật đi. Lúc đó tôi có cảm giác rằng thế là cuộc đời đã chấm dứt và nghĩ rằng mình sẽ chết. Trong đầu tôi hình ảnh quê hương, gia đình lần lượt hiện ra và đúng lúc tôi chuẩn bị rời từ giã thì điều kỳ diệu xảy ra. Tấm bảng hiệu bị vỡ và chiếc xe lấy lại được cân bằng và tiếp tục bị dòng nước cuốn trôi đi. Trong bụng tôi thầm cầu cho có ai đó cứu giúp chúng tôi, hãy cứu chúng tôi. Nhưng đó chỉ là ước nguyện vô vọng mà thôi. Sau đó, sóng thần ngày một mạnh hơn và nước bắt đầu lọt vào bên trong xe ô-tô. Lúc đó tôi nghĩ rằng vậy là thần linh đã quyết định tôi phải chết và chắc là tôi không thể sống sót được nữa. Nhưng một lần nữa, điều kỳ diệu đã xảy ra. Đột nhiên, chiếc xe như va vào một cái gì đó và không bị trôi nữa. Đó là vì xe đã va vào tầng 1 của một ngôi nhà nào đó. Do bị va chạm mạnh nên kính phía đầu xe bị vỡ và có thể thoát ra ngoài được. Tôi không nhớ lắm, nhưng chỉ nhớ là 4 người chúng tôi cùng giúp nhau chui ra khỏi xe và lần đầu tiên kể từ khi thảm họa xảy ra, tôi mới cảm thấy có hy vọng được sống. Sau đó, chúng tôi chịu đựng cái giá lạnh suốt đêm và sáng hôm sau thì lần được về tới nhà của giám đốc công ty và tôi cảm thấy như trút được gánh nặng. Tôi tự nghĩ đây là trải nghiệm kinh khủng nhất đối với tôi từ trước tới nay. Cũng đã có lúc tôi đã chuẩn bị đối mặt với cái chết. Nhưng điều kỳ diệu đã nhiều lần xảy ra. Điều này không phải ngẫu nhiên mà tôi tin rằng đó là do quê hương, gia đình và tổ tiên đã phù hộ cho tôi. Và giờ đây, tôi đã trở lại với công việc thực tập kỹ năng. Nếu là tôi của 2 năm trước đây thì có lẽ tôi đã không quay trở lại. Từ khi đến Nhật, tôi đã gặp được nhiều người, từ giám đốc, chủ tịch công ty, tới vợ giám đốc... tất cả đều giúp đỡ, khích lệ tôi nên tôi mới có được cuộc sống tốt đẹp. Tôi đã biết được tấm lòng chân thực, thông cảm và sự hợp tác, đoàn kết của người Nhật khi cùng nhau giải quyết một vấn đề nào đó. Khi xảy ra thảm họa năm ngoái cũng vậy. Trong hoạn nạn, người Nhật biết nghĩ tới người khác, giúp cho người khác đang gặp khó khăn trước khi nghĩ tới mình. Thật là tuyệt vời. Tôi tin rằng với tinh thần như vậy, chắc chắn là Nhật Bản sẽ thành công trong việc phục hồi sau thảm họa.

いうすごい音がしてその後大きな水の塊が私達が乗っている車に襲いかかってきました大津波です。私はびっくりし声を失い、津波の勢いで車が流されて、その時車の前に柵が現れ車が傾きひっくり返えるような感じでした。私は自分の人生がここで終わりだなどと死を覚悟しました。故郷の家族のことが思い出され目には涙がグルグルと回り、さよならって思ったその時、奇跡が起きました。柵が壊れ、車が平衡を取戻し、また濁流に流され始めました。誰か助けてほしい助けて下さいと心で祈りました。無理な希望でした。その後津波は勢いを増して、とうとう車の中に水が入ってきました。この時私は、神様はもう私の死を決めてしまって絶対に逃げることはできないと感じました。でもまた奇跡が起ったのです。突然車が何かにぶつかり止まりました。どこかの家の一階の屋根にぶつかったんです。その衝撃で車の後ろのガラスが割れ外に出ることが可能になりました。良く覚えていませんが、その後は夢中で4人で力を合わせ車から脱出することができました。この時初めて生きる希望を見ました。その後一晩、寒さに耐え翌日社長の家に行くことができ、ほっとしたのを覚えています。私は思います。これまでの生涯が一番怖い体験でした。死を覚悟した時もありました。でも奇跡が何度も起こりました。これは偶然ではない、これは故郷の家族そして先祖が私を守ってくれたと確信しました。そして今、私は実習を再開しています。2年前の自分なら絶対に戻ってはきませんでした。日本に来て以来、社長さん、専務さん、奥さんはじめ、たくさんの人達と出会い、助けられ、励まされ充実した生活を送ることができました。私は、日本人の優しさ、思いやり、そして協力して何かを成し遂げるという団結力に感銘を受けたのです。昨年の震災の時もそうです誰もが大変な時そんな時でも困っている人を助けいたわり、自分的ことよりも周りの人のことを考えることができる日本人、素晴らしいと思います。この気持ちがあれば日本は必ず復興できると私は思います。